

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ . . . 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 45
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν «Ξένων Περιοδικῶν» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς κκ. Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναϊδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Πανταχοῦ εὐρίσκομεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς προόδου ἐν τῇ τέχνῃ ἢ τῇ ἐπιστήμῃ, ἐν τῇ ἀνέσει ἢ τῇ πολυτελείᾳ, ἀλλ' οὐδὲως ἀνάλογον πρόδον ἀπαντῶμεν ἐν τῇ δημοσίᾳ ἢ ἰδιωτικῇ ἠθικῇ. Ἐὰν βαρέα ἐγκλήματα εἶναι ἤττον συχνά, ἐλαφρότεροι παραβάσεις εἰσὶ πολυαριθμότεραι, ἡ ἠθικὴ ἐν τῷ ἐμπορίῳ εἶναι μᾶλλον χαλαρά, καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν διεθνῶν σχέσεων δὲν διακρίνεται ἐπὶ τιμῇ καὶ εὐκρινείᾳ. Ὑπὸ μίαν ἐποψὴν ἴδια ἀνομολογοῦμεν λυπηρὰν ἀποτυχίαν. Πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ὁ Γρότιος εὗρε λόγον νὰ παραπονηθῇ διὰ τὴν ὑπαρξίν ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ τοσαύτης ἀκολασίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν πόλεμον, ὥστε καὶ τὸ βαρβαρώτερον ἔθνος θὰ ἠνυβρία διὰ τοῦτο· διότι κράτη προήρχοντο εἰς πόλεμον, ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ, ἢ ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ προφάσει, ὅτε δὲ ἀπαξ ἐπεχείρουν τοῦτον, παρεβίαζον πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον, ἀκριβῶς ὡσανεὶ ἐπετρέπετο αὐτοῖς ἢ ἀπεφάσιζον νὰ διαπράξωσι, οἷον δῆποτε εἶδος ἐγκλήματος. Ἀφότου ὁ Γρότιος ἐδημοσίευσεν τὸ ἀξιοσημείωτον αὐτοῦ πόνημα «Περὶ τοῦ δικαίου τοῦ Πολέμου καὶ τῆς Εἰρήνης»,

ὅποια μεταβολαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ δημοσίῳ δικαίῳ τῆς Εὐρώπης, ὅποια ἀναστατώσεις ἐν τῇ πολιτικῇ, ὅποια λεπτότης ἐν τῇ διπλωματίᾳ, ὅποια βελτιώσεις ἐν τῷ διεθνεί δικαίῳ. Ἀλλὰ μολοντοῦτα διατελοῦμεν σχεδὸν ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συχνότητα τοῦ πολέμου, καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἐκκρεμότητος, φόβου καὶ ἀντιζηλίας ἐν ἣ τὰ μέλη τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Κρατῶν ζῶσιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλληλα σχέσεσιν αὐτῶν.

Ὁ Χριστιανισμὸς εἰσήγαγε νέον κώδικα ἠθικῆς, νέον δεσμὸν ἀδελφοποιήσεως, σκοποῦντα νὰ συνδέσῃ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ διὰ τῶν στενωτέρων δεσμῶν, καὶ ὅμως τοσοῦτοι πόλεμοι συνάπτονται μεταξύ τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν ὅσοι μεταξύ χριστιανικῶν καὶ μὴ, ἔτι δὲ καὶ πλείοτεροι τῶν ὅσων συμβαίνουσι μεταξύ μὴ χριστιανικῶν μεταξύ των. Διατί δὲ τοῦτο; διότι ὁ χριστιανισμὸς δὲν εἰσῆλθεν ἰκανῶς βαθέως ὥστε νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ τὴν ἠθικὴν. Ἐντεῦθεν πᾶσα μικρὰ διαφορὰ προερχομένη ἐκ τῆς κακῆς ὀργανώσεως τῶν Κρατῶν, ἢ ἐξέγερσις νέου βίου μεταξύ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς φυλῆς, ἢ οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐν ταῖς σχέσεσι μεταξύ τῶν κυβερνῶντων καὶ τῶν κυβερνωμένων ἐν οἰαδήποτε χώρα λαμβάνει, ὡς μὴ ὄφειλε, ὑπεροχὴν καὶ ταχέως γίνεται ἀφορμὴ πολέμου.

Τὸ δὲ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον εἶναι ὅτι πολλοὶ τῶν διακρινομένων ἡγετῶν τῆς δημοσίας γνώμης, φημιζόμενοι διὰ τὸ ὑψηλὸν αἰσθημα τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ἄλλως τε δὲ ἀφοβοὶ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης, δὲν θεωροῦσι τὸν πόλεμον καὶ πάντα τὰ παρομαρτυροῦντα αὐτῷ μετὰ τῆς ἀποστροφῆς ἐκείνης ἧτις ἀμιβῶσι αὐτῷ, εἴτε δὲ διὰ σιωπηρᾶς συγκατανεύσεως εἴτε δι' ἀπροκαλύπτου συστάσεως, πολλάκις ὑποστηρίζουσι πολιτικὴν ἧτις τίθησι τὰ ἀνθρώπινα συμφέροντα καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φιλοδοξίαν ὑπεράνω παντὸς ὅτι εἶναι ἱερὸν καὶ τοῦ καθήκοντος. Εἶναι λίαν λυπηρὸν ὅτι ἡ ὑπάθεσις τῆς

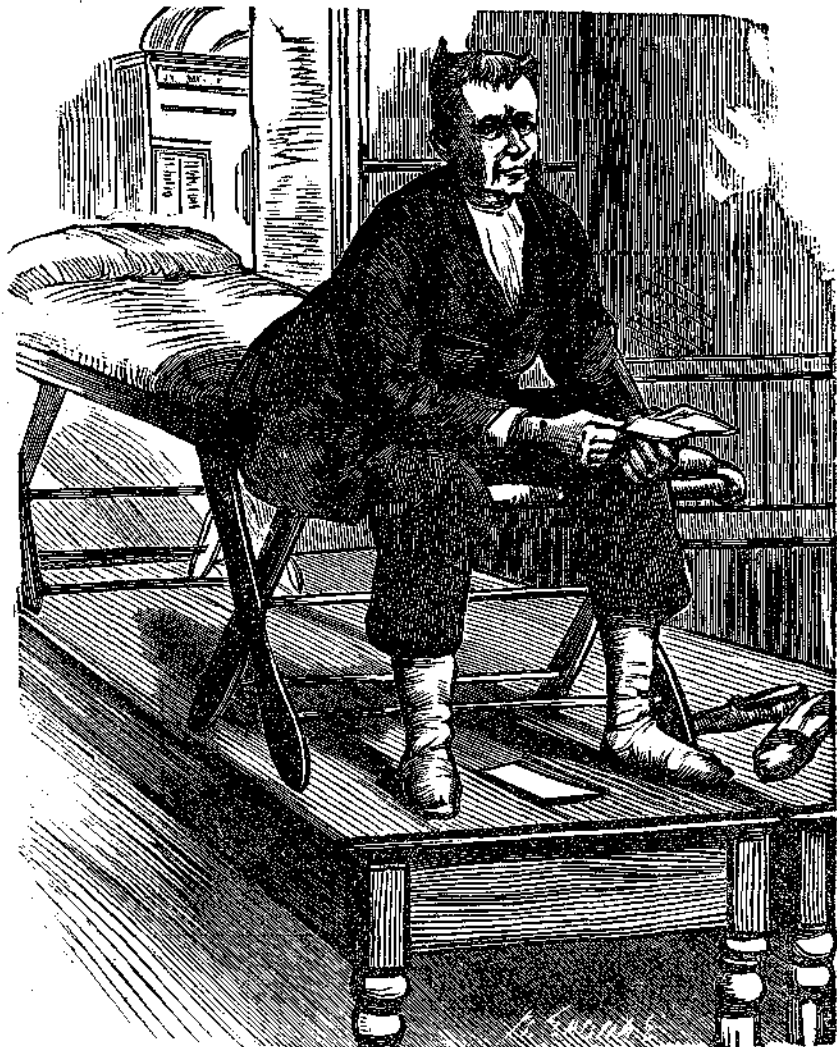
σθην έναντίον αὐτοῦ, νομίσασα ὅτι δι' ἀνόητον ὑπερηφάνειαν, ἐνόμιζε μίαν τοιαύτην ἀποστολὴν ὑποδεστέραν τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ. Ἴδού τὸ αἶτιον τοῦ ἀνιγματοῦδους τούτου γέλωτος».

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Α. Φ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΤΑΝΝΕΡ

Παρατίθεμεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ διασήμου καταστάντος ἀμερικανοῦ ἱατροῦ Τάννερ, ὅστις ἐπὶ 40

Ὁ ἱατρός Τάννερ.

ἡμέρας νηστεύσας κατώρθωσε νὰ γίνῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς συνομιλίας καὶ δημοσιογραφίας τοῦ τε νέου καὶ παλαιοῦ κόσμου. Ὁ Τάννερ, μεθ' ὅλας τὰς ἀμφισβητήσεις περὶ τῆς πραγματικῆς ἐκτελέσεως τῆς συμφωνηθείσης νηστείας, ἐξετέλεσεν αὐτὴν ἐπακριβῶς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀδιαλείπτως παρασταθέντων ἐπιτηρητῶν. Τὸ περιεργότερον δὲ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ τέλος τῆς νηστείας ὅτε εἶχε σημάνει ἡ ὥρα τῆς λήξεως

κουσε τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἀσθενείας μετὰ προσοχῆς· εἰς ἀπάντησιν δὲ λέγει αὐτῇ: τρώγε βραδέως. Ἡ κυρία οὐδέμιν δοῦσα προσοχὴν εἰς τοῦτο ἐνόμιζεν ὅτι ἐσκόπει νὰ τῇ διαγράψῃ θεραπεῖαν καὶ ἐπερίμενε συνταγὴν. Ὁ ἱατρός ἦμος, ὅστις ἤθελε νὰ τὴν ἴδῃ ἀποχωροῦσαν ἵνα εἰσέλθῃ ἄλλος πάσχων, ἔτεινε τὴν χεῖρα, ἵνα τῷ δώσῃ τὰς δύο γυνέας εἰς ἀμοιβὴν τῆς συμβουλῆς του. Ἡ κυρία τότε τῷ λέγει: τί λοιπὸν νὰ

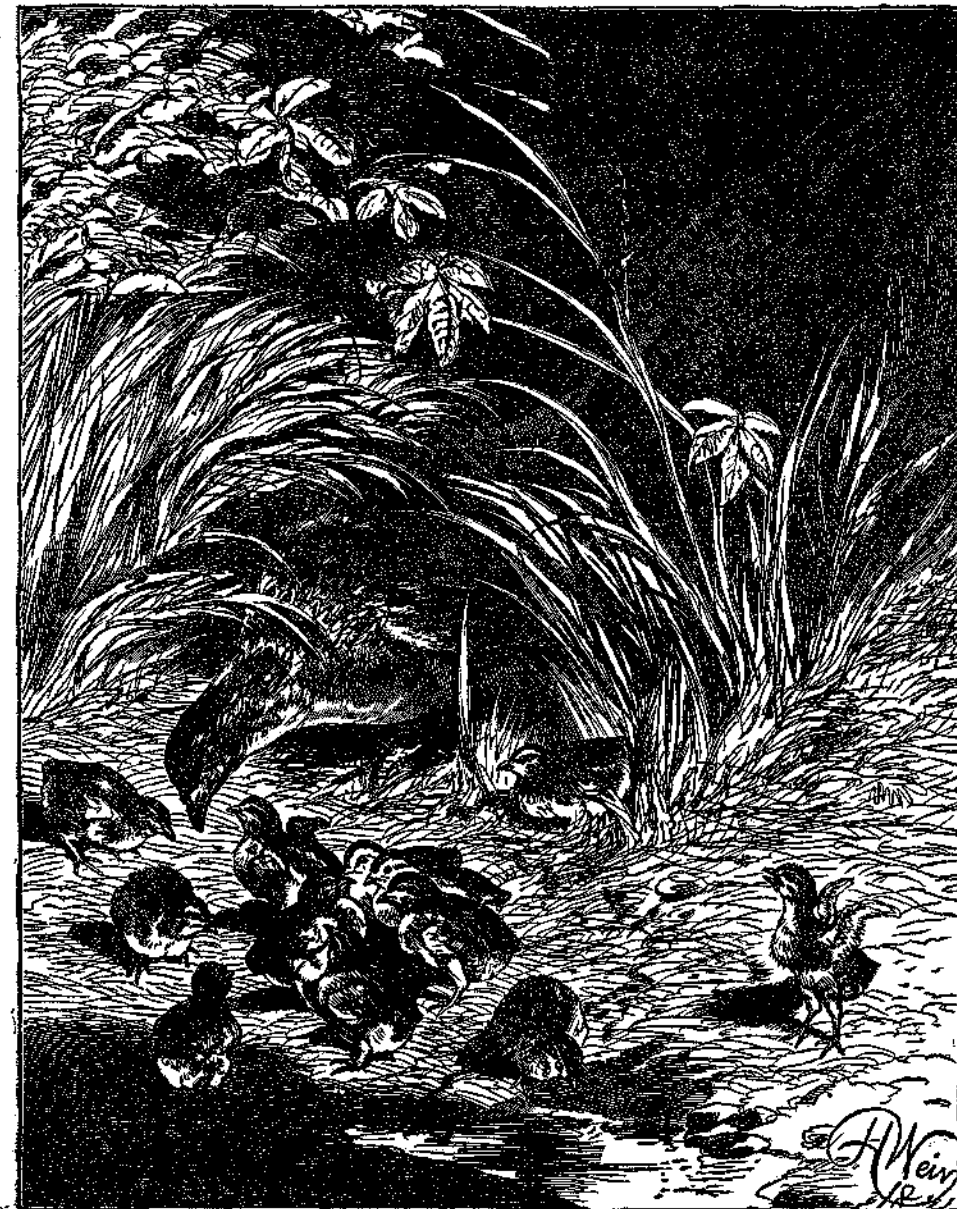
τοῦ ὀρισθέντος χρόνου, ἤρξατο τρώγων ἀφθόνως καὶ ἀπλήτως, χωρὶς ἐκ τούτου οὐδεμίαν νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς αἰφνυδίας ταύτης τροπῆς διατάραξις τῶν πεπτικῶν αὐτοῦ ὀργάνων.

ΤΡΩΓΕ ΒΡΑΔΕΩΣ

Ἀξιοσέβαστος πρεσβύτες κυρία πάσχουσα ἐκ δυσπεψίας ἐπορεύθη εἰς Λονδίνον νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἱατρὸν τὸν μᾶλλον διακεκριμένον ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξ οὗ πολλὰ ὑπέφερε ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ὁ ἱατρός ἡ-

πράξῃ; νὰ τρώγῃ βραδέως εἶπεν. Ἡ κυρία ἐπλήρωσε τὰς δύο γυνέας καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου. Δύο γυνεαὶ διὰ δύο λέξεις· ἀλλ' ἀξίζουσι τὴν πληρωμὴν ταύτην. «Τρώγε βραδέως» εἶναι λίαν συνετὴ καὶ φρόνιμος συμβουλή.

Παίζουν ἔξω ἀπ' τὴ φουλιὰ τους
Σ τὴ μανουλά τους 'μπροστά.
Πι! πι! πι! πι! μακριὰ
Ξάνακούσθη φωνὴ μιὰ
Κι' ἕνα τρέγει μ' ἀνοιγμένα
Τὰ μικρά του τὰ φτερά'

ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

Πι! πι! πι! πι! μὲ χαρὰ
Τὰ πουλάκια τὰ μικρά
Τρέχουν δλ' ἀπ' τὰ κλαδιά τους
Σ τὴ μανουλά τους κοντὰ,
Πι! πι! πι! πι! τί τρελλά
Τὰ πουλάκια τὰ πολλὰ

Τί νὰ ἔχη πι! πι! πι!
Τ' ἄλλα φαίνεται ζητεῖ
Καὶ πετᾷ μὲ κουρασμένα
Τὰ φτερά του τὰ μικρά.
Αἱ! κ' ἐμεῖς μιὰ φορὰ
Ὅταν εἴμεθα μικρά

και η θύρα η πύλη ώνομάζετο (ρώμαιστι Janua.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανοῦ, εἶχε δύο πρόσωπα ἐστραμμένα τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἄλλου· τὸ μὲν γηραλέον και δηλοῦν πειραν ἢ γνώσιν τῶν παρεληλυθότων· τὸ δὲ νέον σημαίνει προῶρασιν τῶν τοῦ μέλλοντος χρόνου. Ἐνίοτε παριστάνετο μὲ τέσσαρα πρόσωπα, συμβολικὰ τῶν τεσσάρων ὥρων τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπελαμβάνετο ὅτι ἔχει ἐξουσίαν.

Ὁ Νουμάς, φρόνιμος και εἰρηνικός ἀρχων, ἀφαιρέσας ἀπὸ τὸν Μάρτιον, ὅστις ἦτο καθιερωμένος εἰς τὸν θεὸν τοῦ πολέμου Ἄρην, τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἦναι ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἑνιαυτοῦ, και προκρίνας τὸν Ἰανουάριον ἀπέβλεπεν ἴσως εἰς τὸ νὰ παρακινήσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ νὰ τιμῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης μᾶλλον, παρά τὰ ἐκ τοῦ πολέμου· συνήργησεν ὅμως εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην και ἡ ἐπιθυμία τοῦ ν' ἀρχίξῃ τὸ ἔτος τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν θάνατι ὁ ἥλιος εἰς τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἐκκλισιν ἢ πτώσιν, ἣτις συμβαίνει, ὡς εἶναι πασίγνωστον, περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου. Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἰανοῦ διατάχθη νὰ μὲν κεικλεισμένον μὲν ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἀνοικτὸν δὲ ἐν καιρῷ πολέμου, και τόσοον δὲ ἰσχυρῶς ἐνήργησε τὸ παράδειγμα και αἱ παραγγελίαι τοῦ Νουμά εἰς τοὺς ὑπηκόους του, ὥστε καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας του εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ κεικλεισμένον τὸν ναὸν τοῦτον, μολοντί οἱ Ῥωμαῖοι ἦσαν τόσοον φιλοπόλεμοι, ὥστε εἰς διάστημα 800 ἐτῶν ἐκλείσθη μόνον ἐξάκις.

Κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου προσέφερον εἰς τὸν Ἰανὸν πλακοῦντα κατεσκευασμένον ἐκ νέου ἀλεύρου, νέων ἀλῶν, λιθωνοῦ και οἴνου προσέτι δὲ και φοίνικας, σῦκα και μέλι. Οἱ καλλιτέχνη και τεχνίται ἠτοίμαζον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὰς χρησίμους εἰς τὸ ἔργον ὕλας, οἱ σύζυγοι συνωμίλουν περὶ εὐτεκνίας, και πάντες ἐφρόνου, ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐργασία ἤθελε τοῖς ἀσφαλίσαι εὐδαιμον ἔτος. Ἐπεσκέπτοντο ἀλλήλους, ἡμείβοντο εὐχὰς και ἀπειχον νὰ προφέρωσι λόγους κακοσημάντους· ἀντήλλασσον δὲ δῶρα τὸ ἑσπέρας και εὐαχούντο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰανοῦ.

Ἡ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΚΕΛΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΥΘΩΝΟΣ.

Ὁ μέγας φυσιοδίφης Βυθῶν σταθερῶς ἐγείρετο ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου οὕτω δὲ διηγείται τὸν τρόπον δι' οὗ ἀπέκτησε τιαυτήν ἕξιν τοῦ πρῶτ ἐγείρεσθαι.

«Κατὰ τὴν νεότητά μου», λέγει οὗτος, ἀηγάπων σφόδρα τὸν ὕπνον, και ἡ νωχέλεια αὐτῆ μὲ ὑπέκλεπτε πολὺν χρόνον. Ὁ πτωχὸς Ἰωσήφ — ὑπερέτης αὐτοῦ ἐπὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη — αὐτῆρζε πολὺ εὐεργετικός εἰς ἐμὲ καταβαλὼν αὐτήν. Τῷ ὑπεσχέθην ἐν τάλληρον δι' ἐκάστην φορὰν καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ μὲ ἐξυπνῇ κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν· ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔλειπε τὴν ἐπομένην ἡμέραν νὰ μὲ βασανίσῃ και ἐγὼ τὸν ὑβρίζον. Ἐπειρᾶτο τὴν ἐπομένην ἡμέραν και ἐγὼ

τὸν ἠπειλοῦν. «Φίλε Ἰωσήφ», τῷ ἔλεγον τὴν μεσημβρίαν, «ἔχασα τὸν καιρὸν μου, και οὐδὲν σὺ ἐκέρδησας. Δὲν γνωρίζεις πῶς νὰ τὸ καταφέρῃς. Σκέψου περὶ τῆς ὑποσχέσεώς μου, και μὴ φροντίξῃς διὰ τὰς ἀπειλάς μου». Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπετέλεσε τὸν σκοπὸν του. Καταρχὰς παρεκάλου, εἶτα ἰκέτευον και ὑβρίζον, και θὰ τὸν ἀπέβαλον, ἀλλ' οὕτος ἠδιαφόρει, και μὲ ἐξῆπνευ μεταχειριζόμενος και τὴν βίαν. Ἐλάμβανε τὴν ἀμοιβὴν του καθεκάστην διὰ τὴν κακὴν μου διάθεσιν καθ' ἣν στιγμὴν ἐξῆπνων, δι' εὐχαριστήσεων, και ἐν τάλληρον μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα. Ὁφείλω εἰς τὸν πτωχὸν Ἰωσήφ τοῦλάχιστον δέκα ἢ δώδεκα τόμους τοῦ συγγράμματός μου».

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους τοῦ ἔτους 1881 ἀνέρχεται, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὑποβληθέντα πίνακα, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα μὲν εἰς δραχμὰς 51,481,560, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 113,852,722. Οὕτω τὸ ἔλλειμμα, ὅπερ ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσιάζει, ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 62,371,162.

* * * Καθ' ὅλον τὸ κράτος ὑπάρχουσι Γυμνάσια 22, Σχολαρχεῖα 76, ἑλλην. σχολεῖα ἔχοντα 1—2 τάξεις 89, δημ. σχολεῖα 1,171, ἐξ ἧν ἀρρένων 1,032, θηλέων 139. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαζόντων ἀρρένων ἐν Ἑλλάδι ἀνέρχεται εἰς 90,000 περίπου, τῶν δὲ θηλέων εἰς 17,000, ἣτοι τὸ ὅλον 107,000, ὥστε ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κράτους ἀναλογουσι 16 0/0 περίπου.

* * * Κατὰ τὸν «Ἀγγελιοφόρον» Κων/πόλεως ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὑπολογίζεται εἰς 300,000 ἀνδρῶν, δι' οὓς ἀπαιτεῖται καθ' ἐκάστην δαπάνη 10,000 λιρῶν. Κατὰ τὴν «Βασιλῆν» παρὰ τὰ ἑλλην. μεθόρια παραταχθήσονται 100,000 ἀνδρες, ὧν 70,000 θὰ καταλάβωσι τὰ φρούρια, αἱ δὲ λοιπαὶ θὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

* * * Ὁ κ. Δύμερ, γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας τῆς ἐγκρατείας ἐν Γαλλίᾳ, ὑπολογίζει ὅτι πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν πάντων τῶν βλακῶν και ἠλιθίων τῶν εὐρισκομένων ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Εὐρώπης ἔσχον γονεῖς μεθύσους.

* * * Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Γλάδστον συναπλήρωσε κατ' αὐτὰς τὸ 71ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, γεννηθεὶς ἐν Διβερπούλει τῇ 29 Ἰοβρίου 1809.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Νῆσος μικρὰ πλὴν ἐνδοξος ὑπῆρξα και θὰ ἦμαι,
νὰ 'σ εἶπω εἶναι περιττὸν ἐν τῷ Αἰγαίῳ κεῖμαι·
μόνον σοὶ λέγω τέσσαρα γράμματα μὲ παράγου,
ἅτινα νῦν συνδύασον νὰ ἴδῃς τι ἐξάγου.

Ἀναγραμμάτισιν σαφῶς ἂν κάμῃς ἐν τῷ ἄμα
'σ τὴν Ἀφρικὴν θὰ εὐρεθῶ χωρὶς νὰ γένηθαι θαῦμα
θὰ γείνω ὁμοῖος μὲ σε, συγγνώμην λάθος εἶπον,
πλὴν ἀδελφός σου ἐξ Ἀδάμ ποτὲ μὴ διαλείπων

Δ. Στάης.

Ἀδαιε Αἰνίγματος Θ'.

Τὸ στοιχεῖον Π.

* Ἐβυσαν αὐτὸ αἱ ἐξῆς κυρίαὶ και κύριοι, Ἀριστέα Γ. Χρηστοφῆ, Σοφία Δυμπεπούλου, Γ. Β. Ποικιλίδης, Γ. Μ. Καζαντζῆς (Ἀθηνῶν), Π. Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιῶς), Ἰ. Καραβίας (Κέρκυρα), Αἰκατερίνη Π. Σταματιάδου (Ναυπλίου), Μηνᾶς Μπατάγιος, Βασίλ. Ἀργυριάδης (Σμύρνης).